

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 2679 van 16 oktober 2007
in de zaak 12253 / IIde kamer**

In zake: NA [REDACTED] E [REDACTED] F [REDACTED]
Gekozen woonplaats: op het kantoor van advocaat G. Demin
J.P. Minckelersstraat 90
3000 Leuven

tegen :

[REDACTED]
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat NA [REDACTED] E [REDACTED] F [REDACTED] van Burundese nationaliteit, op 1 augustus 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 2 mei 2007.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemorie.

Gelet op de beschikking van 10 september 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2007.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. SOETEWEEYE loco advocaat G. DEMIN en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST :

1. Betreffende de ontvankelijkheid.

1.1. De verwerende partij werpt in haar nota met opmerkingen een exceptie van onontvankelijkheid van het verzoekschrift op wegens schending van artikel 39/69 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). De verwerende partij betoogt dat verzoekster heeft nagelaten in haar verzoekschrift haar nationaliteit en de taal voor het horen ter terechtzitting te vermelden.

1.2. Verzoekster vermeldt in haar verzoekschrift wat volgt: "... mevrouw E [redacted] F [redacted] N [redacted] geboren te [redacted] (Burundi) ...", en "Zij wensen de procedure te voeren in het Nederlands". Hieruit blijkt dat verzoekster wel degelijk de taal voor het overeenkomstig artikel 39/60 horen ter terechtzitting heeft gekozen, zoals opgelegd door artikel 39/69, §1, 5° van de Vreemdelingenwet. Bovendien kan er op grond van de wetgenese niet worden besloten dat de minste onregelmatigheid bij het naleven van de pleegvorm de nationaliteit van verzoekster te vermelden in het verzoekschrift tot (absolute) nietigheid van de akte moet leiden. Veeleer kan worden aangenomen dat de wetgever deze pleegvorm heeft opgelegd met het oog op het bereiken van een bepaald normdoel. Deze op straffe van nietigheid voorgeschreven pleegvorm strekt er toe op onbetwistbare wijze de nationaliteit van verzoekster te bepalen. Dit impliceert dat het niet in acht nemen van deze pleegvorm slechts tot nietigheid zal leiden als door dit verzuim de nationaliteit niet of slechts zeer moeilijk zou kunnen worden geïdentificeerd. In de bestreden beslissing die bij het verzoekschrift werd gevoegd betoogt de minister van Binnenlandse Zaken "... E [redacted] F [redacted] (naam en voornamen) geboren te [redacted] op 23 april 1969, onderdaan van Burundi ...". Het normdoel van de pleegvorm voorgeschreven door artikel 39/69, §1, 1° van de Vreemdelingenwet is derhalve bereikt. De exceptie wordt verworpen.

2. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster dient op 9 januari 2007 een aanvraag in tot vestiging.

Een controle van gezamenlijke vestiging door de wijkagent op 24 april 2007 was negatief.

Op 2 mei 2007 neemt de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"motivering in feite: In haar arrest van 24 april 1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten. De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten; er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden. Uit het relatieverlag dd. 25 april 2007 van de politie van Leuven blijkt dat de echtgenoot van betrokkene naar het buitenland is tot einde juni. De samenwoning kan dus niet gecontroleerd worden."

3. Onderzoek van het beroep.

3.1. Verzoekster werpt in een eerste middel onder meer de schending op van de motiveringsplicht. Zij betoogt dat "een beslissing die enerzijds stelt dat een effectief en duurzaam samenwonen niet nodig is om zich gezamenlijk te vestigen en anderzijds de weigering om zich te vestigen en een bevel tot het verlaten van het grondgebied steunt op het feit dat de samenwoning niet kan worden gecontroleerd, tegenstrijdig gemotiveerd (is). Derhalve is deze motivering niet deugdelijk."

3.2. Het argument van de verwerende partij dat zij er bij haar beslissing geen rekening mee kon houden dat de echtgenoot van verzoekster tijdelijk in het buitenland verbleef klopt niet. Het verslag van samenwoning of van gezamenlijke vestiging waarop de bestreden beslissing gebaseerd is, opgesteld door de politie van Leuven, vermeldt immers expliciet: "Motief voor de afwezigheid van de betrokkene(n) en, indien mogelijk, een reden hiervoor: is beroepshalve nog in Afrika tot eind juni volgens echtgenote". Uit de stukken die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt blijkt dat het arbeidscontract van haar echtgenoot in Zuid-Afrika

afliep op 31 juli 2007, en dat zijn laatste werkdag 15 juni 2007 was. Verzoekster betoogt dat haar echtgenoot op 19 juni 2007 zijn gezin in België vervoegde. Dit wordt niet betwist door de verwerende partij. De minister van Binnenlandse Zaken stelt in de bestreden beslissing enerzijds dat "er tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band (moet) bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden", en anderzijds dat "uit het relatieverlag dd. 25 april 2007 van de politie van Leuven blijkt dat de echtgenoot van betrokkene naar het buitenland is tot einde juni. De samenwoning kan dus niet gecontroleerd worden.". De motivering van de bestreden beslissing is tegenstrijdig, ten minste niet deugdelijk. Het eerste middel is in die mate gegrond. De motiveringsplicht is geschonden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel.

De beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 2 mei 2007 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend en zeven door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. P. BAEKELANDT, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

P. BAEKELANDT.

M. MILOJKOWIC.

